

การพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิถีของนักศึกษาโดยการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ A DEVELOPMENT OF STUDENTS MORAL SEXUALITY THROUGH ASSIMILATIVE INTEGRATION GROUP COUNSELING

วินัส ภัคตินรา^{1*} วรกร ทรัพย์วิระปรกรณ์² และเพ็ญภา กลุณภาดล³
Venus Paknara^{1*} Warakron Supwirapakron² and Pennapha Koolnaphadol³

^{1,2,3}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

^{1,2,3}Faculty of Education, Burapha University, Chonburi 20130, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: venuspaknara@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาจริยธรรมทางเพศวิถีของนักศึกษาและพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิถีของนักศึกษาโดยการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ 1 คือนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์หรือคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยในเขตภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 400 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน แบ่งเป็นเพศชาย 200 คน และเพศหญิง 200 คน กลุ่มตัวอย่างที่ 2 คือนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์หรือคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 20 คนที่ได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คนในแต่ละกลุ่ม ประกอบด้วย เพศชาย 5 คน และเพศหญิง 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบวัดจริยธรรมทางเพศวิถี และโปรแกรมการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองให้การปรึกษากลุ่มจำนวน 14 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที โดยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองแบบสองทางสามองค์ประกอบ แบ่งการทดลองออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทสองตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม และทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีบอนเฟอร์โรนี

ผลการวิจัย พบว่า 1) จริยธรรมทางเพศวิถีของนักศึกษายูในชั้นที่ 3 ใช้หลักการทำตามที่คุณอื่นเห็นชอบ โดยนักศึกษาเพศชายมีจริยธรรมทางเพศวิถีต่ำกว่าเพศหญิงโดยรวมและในทุกด้าน และ 2) ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลองและเพศ แต่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มทดลองมีจริยธรรมทางเพศวิถีในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าในระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มทดลองมีจริยธรรมทางเพศวิถีในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มทดลองเพศชายและเพศหญิงมีจริยธรรมทางเพศวิถีในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มทดลองเพศชายและเพศหญิงมีจริยธรรมทางเพศวิถีไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: จริยธรรม เพศวิถี การปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ

Abstract

This research aimed to study the students of moral sexuality and to development of students moral sexuality through assimilative integration group counseling. The sample were divided into 2 groups. The first group was 400 students who were studying in the 1st year in the Faculty of Education at Universities in the Northeast Region were derived from a randomized, (Multistage Random Sampling). The second group was divided into male 200 and female 200 people. The second example was 20 students who were studying in the 1st year in the Faculty of Education which were chosen by the random placement (Purposive sampling). The sample was divided into an experimental group and a control group of 10 people each, group consisted of 5 male and 5 female. The instruments were the measurement moral of sexuality and the assimilative integration group counseling programs. The intervention was administered for 14 sessions. Each session lasted about ninety minutes. The research design was three-factor experiment with repeated measures. This study was divided into 3 phases: the pretest, the posttest and the follow-up phases. The data were analyzed by repeated measure analysis of variance: two between-subjects variables and one within-subjects variable: Bonferroni's multiple comparison was used to compare the differences.

The findings showed that: 1) the moral sexuality of student were in stage 3, Good Boy-Nice Girl Orientation. Furthermore, Male students had moral sexuality lower than female students in all aspects, and 2) there were no interactions between the methods, the duration of the experiment and the genders. However, there were statistically interaction between the methods and the duration of the experiment ($p < .05$). The experimental group had moral sexuality in the posttest and follow-up phases higher than the pretest phase at the significance level of .05. The experimental group had moral sexuality in the posttest and follow-up phase higher than the control group at the significance level of .05. Male and female in the experimental group had moral sexuality in the posttest and follow-up phases higher than the control group at the significance level of .05. In addition, the differences between moral sexuality of male and female in the experimental group were not found.

Keywords: Moral, Sexuality, Assimilative Integration Group Counseling

บทนำ

เพศวิถีมีความสัมพันธ์กับความคิด ความเชื่อที่เชื่อมโยงไปสู่พฤติกรรมทางเพศ ซึ่งเกิดขึ้นตลอดช่วงชีวิต และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาผ่านพัฒนาการทางเพศของแต่ละบุคคล โดยในปัจจุบันมีนักศึกษาบางส่วนแสดงพฤติกรรมทางเพศตามกระแส ซึ่งไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตทางเพศตามกรอบปฏิบัติเดิมของสังคมและวัฒนธรรมไทย เนื่องจากรับเอาความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและวัฒนธรรมมาจากต่างประเทศ โดยขาดการคิด ไตร่ตรองจึงก่อให้เกิดผลกระทบต่างๆ ตามมาและเป็นจุดเริ่มต้นปัญหาจริยธรรมทางเพศวิถีที่ถูกพูดถึงกันอยู่ในสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งไม่เพียงส่งผลกระทบต่อนักศึกษาโดยตรง แต่ยังส่งผลกระทบต่อผู้อื่นและส่งผลกระทบไปถึงปัญหาอื่นๆ ทางสังคมในเรื่องเพศตามมา ดังที่ Laphimon (2008, p. 199) ได้กล่าวว่า ปรากฏการณ์การมีกิ๊กจะทำให้ลายระบบความคิด ความเชื่อเรื่องเพศภายใต้กรอบวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของสังคมลงเสียหมด อีกทั้งยังอาจนำมาซึ่งความเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การทำแท้ง รวมถึงปัญหาสังคมต่างๆ ที่เกี่ยวกับเพศอีกมากมายด้วย Tongsamsi (2010) พบว่า ค่านิยมของการมีกิ๊กกับค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งมีความสัมพันธ์เชิงเส้นในทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05 Panyayong (2010) พบว่า วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์เป็นผลมาจากการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้อุปถัมภ์ ซึ่งนักเรียนในระดับ ปวช. และระดับอุดมศึกษามีเพศสัมพันธ์ไม่ได้ป้องกันในระดับสูงกว่านักเรียนวัยอื่นๆ Krungkraipetch (2011) พบว่า นิสิตมีความรู้ด้านเพศและเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางและยังมีพฤติกรรมไม่ป้องกันตนเองและป้องกันเป็นบางครั้งอยู่เป็นจำนวนมากเกินครึ่ง โดยมีนิสิตจำนวนหนึ่งยังใช้วิธีการป้องกันตนเองด้วยการหลั่งอสุจิภายนอกซึ่งยังเป็นวิธีการที่ไม่มีประสิทธิภาพ

จากสาเหตุและสถานการณ์ปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงระบบวิธีคิดในเรื่องเพศที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ซึ่งหากนักศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีความคิด ความเชื่อในเรื่องเพศอย่างสมเหตุสมผลแล้วจะช่วยให้สามารถจัดการกับอารมณ์ ความรู้สึกและควบคุมจริยธรรมทางเพศวิถีของตนเองได้ ซึ่งถือเป็นการต่อสู้กับตนเองครั้งใหญ่ที่จะเป็นบทพิสูจน์ว่านักศึกษามีวุฒิภาวะทางความคิดโดยใช้เหตุผลมาเป็นฐานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเรื่องเพศ เพื่อก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ที่มีวิถีชีวิตทางเพศอย่างมีจริยธรรมได้ แต่เนื่องจากค้นไม่พบแบบวัดจริยธรรมทางเพศวิถีและการพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิถีโดยตรง ผู้วิจัยจึงทำการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น (Pilot study) ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth interview) อย่างไม่เป็นทางการตามแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) นักศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Key informant) จนได้ข้อมูลที่มีความอิ่มตัว (Saturation of data) เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงปรากฏการณ์จริยธรรมทางเพศวิถีและเข้าใจความหมายของจริยธรรมทางเพศวิถีที่เกิดขึ้นผ่านความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายและเพศหญิงตามการรับรู้ของนักศึกษา หลังจากนั้นจึงทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และพิจารณาถึงความสอดคล้องกันระหว่างข้อมูลตามบริบทที่ได้กับแนวคิดทฤษฎีทางจริยธรรม และแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเพศวิถีทำให้ได้พฤติกรรมที่นักศึกษาสวนใหญ่ใช้ในการตัดสินใจจริยธรรมทางเพศวิถี ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาจัดตามคุณลักษณะของจริยธรรมและสร้างเป็นแบบสอบถามเรียงลำดับ (Rank Questions) โดยทำการคัดเลือกไว้เฉพาะด้านที่นักศึกษาให้ความสำคัญไว้มากที่สุด หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงทำการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อยืนยันข้อมูลและกำหนดทิศทางเครื่องมือของการวิจัยอีกครั้ง เพื่อนำข้อสรุปที่ได้ไปใช้เป็นฐานในการวัดและประเมินจริยธรรมทางเพศวิถีตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก (Kohlberg) และการพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิถีโดยการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการให้กับนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาก่อนที่จะก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่และวัยทำงาน โดยเฉพาะผู้ที่จะต้องประกอบอาชีพครูซึ่งต้องเป็นแบบอย่างที่ดีด้านจริยธรรมให้กับผู้เรียน เนื่องจากกระบวนการปรึกษาเชิงบูรณาการมีประสิทธิภาพมากกว่าการใช้ทฤษฎีเดียว ในทางปฏิบัติจะช่วยลดข้อจำกัดของทฤษฎีหลักและก่อให้เกิด

ประโยชน์สูงสุดต่อผู้รับการปรึกษาได้มากกว่า โดยมุ่งเน้นไปที่การปรับเปลี่ยนความคิด ความเชื่อจนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอารมณ์ ความรู้สึกและพฤติกรรมทางเพศ

จากความสำคัญจำเป็นอย่างยิ่งดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะศึกษาและพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิถีของนักศึกษา โดยการศึกษาในกลุ่มเชิงบูรณาการ เพื่อให้เป็นอีกหนึ่งภูมิคุ้มกันในเรื่องเพศให้นักศึกษาได้มีเพศวิถีที่เหมาะสมและถือเป็นการเตรียมความพร้อมด้านจริยธรรม ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคม อีกทั้งยังเป็นการลดผลกระทบอันเกิดจากเพศวิถีที่ไม่พึงประสงค์ ตลอดจนก่อให้เกิดองค์ความรู้เพื่อใช้เป็นฐานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเรื่องเพศให้นักศึกษาได้มีปรัชญาชีวิตอย่างสมเหตุสมผล จนตัดสินใจนำจริยธรรมทางเพศวิถีมาใช้เพื่อสร้างความองอาจให้เกิดขึ้นกับตนเองและสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาจริยธรรมทางเพศวิถีของนักศึกษา
2. เพื่อพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิถีของนักศึกษาโดยการศึกษาในกลุ่มเชิงบูรณาการ

วิธีการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งขอบเขตของการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การศึกษาจริยธรรมทางเพศวิถีของนักศึกษา และระยะที่ 2 การพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิถีของนักศึกษาโดยการศึกษาในกลุ่มเชิงบูรณาการ ดังนี้

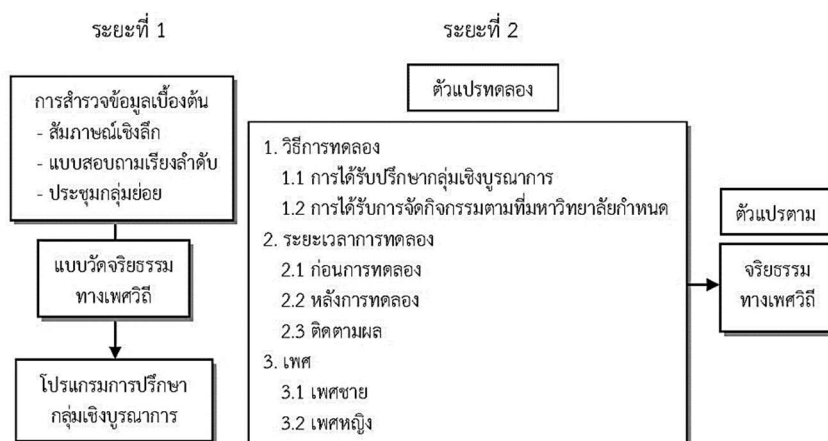
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์หรือคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยในเขตภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 48,228 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจริยธรรมทางเพศวิถี คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์หรือคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยในเขตภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ที่คำนวณได้จากสูตร (Yamane, 1976, p. 886) กลุ่มตัวอย่างมีค่าความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 คน ผู้วิจัยปรับเป็น 400 คน แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน 200 คน และเพศหญิง จำนวน 200 คน หลังจากนั้นจึงทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random sampling)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิถี คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์หรือคณะศึกษาศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ที่ได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ตามเกณฑ์คุณสมบัติที่กำหนด ดังนี้ 1) มีคูรัก 2) อาศัยอยู่หอพักชายหรือหอหญิงภายนอกมหาวิทยาลัยโดยปราศจากผู้ปกครอง และ 3) มีจริยธรรมทางเพศวิถีต่ำกว่าหรือเท่ากับขั้นที่ 3 ใช้หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ได้มาจากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นและผลจากการใช้แบบวัดจริยธรรมทางเพศวิถี แบ่งออกเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองกลุ่มละ 10 คน ในแต่ละกลุ่ม ประกอบด้วย เพศชาย 5 คน และเพศหญิง 5 คน

2. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

3. ตัวแปรที่ใช้ในการพัฒนา

3.1 ตัวแปรทดลอง (Experimental Variable) ได้แก่ วิธีการที่ใช้ในการทดลอง จำแนกเป็น

1) การได้รับการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ 2) การได้รับการจัดกิจกรรมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

3.2 ตัวแปรจำแนกประเภท (Categorical variable) ได้แก่ เพศ จำแนกเป็น เพศชายและเพศหญิง

3.3 ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ จริยธรรมทางเพศวิถี

4. สมมติฐานของงานวิจัย

- 4.1 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองและเพศ
- 4.2 กลุ่มทดลองมีจริยธรรมทางเพศวิถีในระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง
- 4.3 กลุ่มทดลองมีจริยธรรมทางเพศวิถีในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง
- 4.4 กลุ่มทดลองมีจริยธรรมทางเพศวิถีในระยะหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม
- 4.5 กลุ่มทดลองมีจริยธรรมทางเพศวิถีในระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม
- 4.6 กลุ่มทดลองเพศชายมีจริยธรรมทางเพศวิถีในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม
- 4.7 กลุ่มทดลองเพศหญิงมีจริยธรรมทางเพศวิถีในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม

4.8 กลุ่มทดลองเพศชายและเพศหญิงมีจริยธรรมทางเพศวิถีแตกต่างกัน

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.1 แบบวัดจริยธรรมทางเพศวิถีพัฒนาขึ้นจากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น มีลักษณะข้อคำถามเป็นสถานการณ์ความขัดแย้งทางจริยธรรมจากคำตอบ 6 ตัวเลือก ตามขั้นการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบร์ก จำนวน 28 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ 8 ข้อ ด้านความรับผิดชอบ 7 ข้อ ด้านความอดกลั้น

5 ข้อ ด้านความเมตตา 4 ข้อและด้านความสุภาพ 4 ข้อ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.26-0.65 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

5.2 โปรแกรมการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ จำนวน 14 โปรแกรม โปรแกรมละ 90 นาที พัฒนาขึ้นจากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น โดยมีทฤษฎีการศึกษแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมเป็นทฤษฎีหลัก แล้วนำเทคนิควิธีที่อยู่ในกลุ่มความคิดและอารมณ์ที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดของทฤษฎีหลักมาพัฒนาเป็นโปรแกรมการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ

6. การดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ 1 หลังจากนั้นจึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ซึ่งมีความสนใจในการเข้าร่วม หลังจากนั้นจึงดำเนินการวัดจริยธรรมทางเพศวิถีเพื่อนำมาเป็นคะแนนในระยะก่อนการทดลอง โดยเปรียบเทียบคะแนนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยสถิติ t-test Independent เมื่อไม่พบความแตกต่างกันจึงเข้าสู่การทดลอง ในขณะที่ทดลองมีการพิทักษ์สิทธิ์และพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิถีให้กับกลุ่มทดลอง ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการจัดกิจกรรมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด เมื่อสิ้นสุดการทดลองผู้วิจัยนำแบบวัดชุดเดิมมาให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำเพื่อนำมาเป็นคะแนนในระยะหลังการทดลอง หลังสิ้นสุดการทดลอง 1 เดือน ผู้วิจัยนำแบบวัดชุดเดิมมาให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำอีกครั้งเพื่อนำมาเป็นคะแนนในระยะติดตามผลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

7. แบบแผนการทดลอง การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ Two Between-Subjects Variables and One within-Subjects Variables (Howell, 2007, pp. 461-466)

8. การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ ประเภสองตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปร ภายในกลุ่ม เมื่อพบความแตกต่างรายคู่จึงทำการทดสอบภายหลังด้วยวิธีบอนเฟอร์รอนี (Bonferroni)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาจริยธรรมทางเพศวิถีของนักศึกษาพบว่า นักศึกษามีจริยธรรมทางเพศวิถีอยู่ในขั้นที่ 3 ใช้หลักการทำตามที่คุณเห็นชอบ โดยคะแนนจริยธรรมทางเพศวิถีของนักศึกษาเพศหญิงสูงกว่าเพศชายโดยรวมและในทุกๆ ด้าน และผลการวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิถีของนักศึกษาโดยการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ พบว่า

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนจริยธรรมทางเพศวิถี

Source of variation	df	SS	MS	F	p
Between Subjects	19	7276.59	4132.85		
Groups	1	2856.60	2856.60	13.63*	.002
Gender	1	960.00	960.00	4.58*	.048
Groups x Gender	1	106.66	106.66	.509	.486
SS w/in Groups	16	3353.33	209.58		
Within Subjects	25.14	3975.32			
Intervals (I)	1.25	1729.73	1373.76	62.69*	.000
I x Groups	1.25	1733.20	1376.52	62.81*	.000
I x Gender	1.25	53.20	42.25	1.928	.180

Source of variation	df	SS	MS	F	p
I x Groups x Gender	1.25	17.73	14.08	.643	.467
I x SS w/in Groups	20.14	441.46	21.91		
Total	41.14	11251.91			

* $p < .05$

*Greenhouse-Geisser

จากตาราง 1 พบว่า ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลองและเพศ แต่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 2 ผลการทดสอบย่อยเปรียบเทียบคะแนนจริยธรรมทางเพศวิถีในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลของกลุ่มทดลอง

Source of variation	df	SS	MS	F	p
กลุ่มทดลอง					
Between Subjects	9	1770.13	196.68		
Intervals	1.09	3454.46	3147.76	68.35	.000
Error	9.87	454.86	46.05		
Total	19.96	5679.45	3390.49		

* $p < .05$

*Greenhouse-Geisser

จากตาราง 2 พบว่า กลุ่มทดลองมีจริยธรรมทางเพศวิถีในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ามีอย่างน้อย 1 คู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงนำมาเปรียบเทียบด้วยวิธีการทดสอบรายคู่ ดังตาราง 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนจริยธรรมทางเพศวิถีของกลุ่มทดลองด้วยวิธีการทดสอบรายคู่

$\bar{X}$	ระยะเวลา		
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ระยะติดตามผล
ระยะก่อนการทดลอง	-	23.20*	22.30*
ระยะหลังการทดลอง	-	-	.900
ระยะติดตามผล	-	-	-

* $p < .05$

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มทดลองมีจริยธรรมทางเพศวิถีในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4 ผลการทดสอบย่อยเปรียบเทียบคะแนนจริยธรรมทางเพศวิถีในระย่ก่อนการทดลอง ระย่หลังการทดลองและระย่ติดตามผลของกลุ่มควบคุม

Source of variation	df	SS	MS	F	p
Between Subjects	9	2649.86	294.43		
Intervals	2	8.46	4.23	1.32	.291
Error	18	57.53	3.19		
Total	29	2715.85	301.85		

* $p < .05$

จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มควบคุมมีจริยธรรมทางเพศวิถีในระย่ก่อนการทดลอง ระย่หลังการทดลองและระย่ติดตามผลไม่แตกต่างกัน

ตาราง 5 ผลการทดสอบย่อยเปรียบเทียบคะแนนจริยธรรมทางเพศวิถีในระย่ก่อนการทดลอง ระย่หลังการทดลองและระย่ติดตามผลของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

Source of variation	df	SS	MS	F
ก่อนการทดลอง				
Between Subjects	1	9.80	9.80	0.04
Error	36.14	3794.79	231.50	
หลังการทดลอง				
Between Subjects	1	2247.20	2247.20	9.70
Error	36.14	3794.79	231.50	
ติดตามผล				
Between Subjects	1	2332.80	2332.80	10.07
Error	36.14	3794.79	231.50	

F. 05 (1,20) = 4.35 (ปรับค่า df = 20)

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มทดลองมีจริยธรรมทางเพศวิถีในระย่หลังการทดลองและระย่ติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6 ผลการทดสอบย่อยเปรียบเทียบคะแนนจริยธรรมทางเพศวิถีในระย่ก่อนการทดลองระย่หลังการทดลองและระย่ติดตามผลของกลุ่มทดลองเพศชายและเพศหญิง

Source of variation	df	SS	MS	F	p
Between Subjects	19	7276.60	1310.92		
Gender	1	960.00	960.00	2.73	.115
SS w/in Groups	18	6316.60	350.92		
Within Subjects	21	3975.33	1813.49		
Intervals	1.05	1729.73	1646.88	14.20	.001

Source of variation	df	SS	MS	F	p
I x Gender	1.05	53.20	50.65	.437	.526
I x SS w/in Groups	18.90	2192.40	115.96		
Total	40	11251.93	3124.41		

* $P < .05$

* Greenhouse-Geisser

จากตาราง 6 พบว่า กลุ่มทดลองเพศชายและเพศหญิงมีจริยธรรมทางเพศวิถีไม่แตกต่างกัน

สรุปและอภิปรายผล

ผลการศึกษจริยธรรมทางเพศวิถีของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามีจริยธรรมทางเพศวิถีอยู่ในขั้นที่ 3 ใช้หลักการทำตามที่คุณอื่นเห็นชอบ ทำให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกแสดงพฤติกรรมทางเพศตามความคาดหวังของคุณอื่นหรือตามกฎเกณฑ์ของสังคมเพื่อให้ได้รับการยอมรับ โดยเฉพาะการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนหรือจากผู้ที่มิมีอิทธิพลต่อตนเอง รวมถึงสื่อและกระแสสังคมในยุคปัจจุบันที่มีการเปิดเผยในเรื่องเพศและมีการรับเอาวัฒนธรรมมาจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น จึงทำให้นักศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมทางเพศบางพฤติกรรมเป็นเรื่องปกติที่ใครๆ ก็ทำกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า นักศึกษาขาดความเป็นตัวของตัวเอง หากอยู่ในกลุ่มเพื่อนหรือสังคมแบบใดก็มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมทางเพศไปตามกลุ่มหรือสังคมนั้นได้โดยง่าย

คะแนนจริยธรรมทางเพศวิถีของนักศึกษาเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย เนื่องจากจริยธรรมทางเพศวิถีเกิดจากกระบวนการเรียนรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงปัจจุบัน ร่วมกับกระบวนการหล่อหลอมทางสังคมและวัฒนธรรมที่ได้ยึดถือบวกกับความคิด ความเชื่อที่เชื่อมโยงกับอารมณ์และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ แล้วจึงแสดงออกผ่านพัฒนาการทางเพศในแต่ละช่วงวัย ซึ่งในบริบทของสังคมและวัฒนธรรมไทยเพศชายมีความคิด ความเชื่อที่แตกต่างไปจากเพศหญิงจึงทำให้นักศึกษามีจริยธรรมทางเพศวิถีแตกต่างกัน สอดคล้องกับ Sawangbumrung, et al. (2007) ที่พบว่า การรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยการรับรู้จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจะมีการรับรู้จริยธรรมทางเพศมากกว่าเพศชาย

ผลการพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิถีของนักศึกษาโดยการศึกษาการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ พบว่า

1. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลองและเพศ แต่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากวิธีการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการและระยะเวลาการทดลองส่งผลร่วมกันต่อคะแนนจริยธรรมทางเพศวิถี โดยสามารถพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิถีได้ทั้งในเพศชายและเพศหญิง สอดคล้องกับ Saisamorn (2004) ที่พบว่า การปรึกษาแบบเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมส่งผลร่วมกันกับระยะเวลาการทดลองต่อความเชื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และ Anantanond (2007) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมมีความคิด ความเชื่อที่สมเหตุสมผลในเรื่องของพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล อีกทั้งโปรแกรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นยังได้รับการหาคุณภาพตามขั้นตอนก่อนที่จะถูกนำมาใช้จริงกับกลุ่มทดลองจำนวน 14 โปรแกรม โปรแกรมละ 90 นาที เป็นระยะเวลา 1 เดือน ซึ่งเป็นระยะเวลาเพียงพอที่จะทำให้นักศึกษากลุ่มทดลองได้เรียนรู้และได้รับประสบการณ์จากการปรึกษากลุ่ม แล้วผสมผสานเข้ากับกฎเกณฑ์ต่างๆ จนกลายมาเป็นพัฒนาการจริยธรรมทางเพศวิถีของตนเองได้ โดยการปรึกษากลุ่มถือเป็นการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในรูปแบบหนึ่ง

สอดคล้องกับ Kohlberg, (1976, pp. 31-35) ที่ให้ความสำคัญกับความสามารถในการคิดและเชื่อว่าพัฒนาการทางจริยธรรมเกิดจากการได้เข้ากลุ่มทางสังคมประเภทต่างๆ ซึ่งการมีประสบการณ์ทางสังคมหรือการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอยู่เสมอจะทำให้บุคคลมีความคิดเห็นที่กว้างขวางลึกซึ้งขึ้น เข้าใจบทบาทของตนเองและบทบาทของผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นมากหรือมีประสบการณ์ทางสังคมมากจะสามารถพัฒนาจริยธรรมได้ง่ายกว่าบุคคลที่ไม่ชอบมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือขาดประสบการณ์ทางสังคม ทั้งนี้เพราะการคิดไตร่ตรองจะต้องใช้ข้อมูลหรือประสบการณ์เดิมที่ตนมีอยู่ไปผสมผสานกับข้อมูลหรือความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในครั้งต่อๆ มา

2. กลุ่มทดลองมีจริยธรรมทางเพศวิถีในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าในระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม มีประสิทธิภาพในการปรับเปลี่ยนความเชื่อใหม่ให้มีความสมเหตุสมผลและสอดคล้องกับความเป็นจริงในเรื่องเพศได้ แม้ในสังคมปัจจุบันสภาพการณ์ในเรื่องเพศได้เปลี่ยนแปลงไป สอดคล้องกับ Beatrice (2013, p. 34) ที่พบว่า ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมมีผลต่อการให้การปรึกษาในเรื่องเพศและผลกระทบต่อพฤติกรรมจริยธรรมของวัยรุ่นในสังคมสมัยใหม่ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ Thavichasri (2003) พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศดีขึ้นหลังจากได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 Sangpark (2007) พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีการปรึกษาแบบเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมมีคะแนนพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นลดลงต่ำกว่าก่อนการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งวิธีการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการนี้ได้ถูกพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ ถูกต้องตามขั้นตอน มีการศึกษาถึงรายละเอียดและความเป็นไปได้ของทฤษฎีหลักก่อนที่จะนำมาบูรณาการร่วมกับเทคนิคต่างๆ มีการเรียบเรียงแนวคิดมาเป็นอย่างดี มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีวิธีดำเนินงานกิจกรรม สื่อ อุปกรณ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ตลอดจนมีความเหมาะสมของระยะเวลาในการเข้ารับการปรึกษากลุ่ม จึงทำให้กลุ่มทดลองมีจริยธรรมทางเพศวิถีในระยะหลังการทดลองสูงกว่าในระยะก่อนการทดลองได้ นอกจากนี้ วิธีการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการยังสามารถเปลี่ยนแปลงความเชื่อของกลุ่มทดลองให้มีความสมเหตุสมผลและสอดคล้องกับความเป็นจริงได้อย่างคงทน มีผลทำให้กลุ่มทดลองมีจริยธรรมทางเพศวิถีในระยะติดตามผลสูงกว่าในระยะก่อนการทดลอง ดังที่ Ellis (cited in Keith, 2010, p. 12) ได้ระบุว่าการเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลและไม่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงจะสามารถแทนที่ด้วยความเชื่อที่สมเหตุสมผลและสอดคล้องกับความเป็นจริงหรือมีการเปลี่ยนแปลงอารมณ์และพฤติกรรมได้ โดยมีแนวโน้มที่จะรักษาความคงทนของรูปแบบความเชื่อที่สมเหตุสมผลไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หากใช้วิธีการที่มีประสิทธิภาพในการแทรกแซง และสอดคล้องกับ Pengchai (2010, p. 67) ที่ได้อธิบายว่า ระบบการช่วยเหลือที่สอนให้บุคคลรู้ว่าการเชื่อของบุคคลมีผลต่อความรู้สึกและการกระทำในชีวิตประจำวันของเขาอย่างไร จะช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาสามารถรักษารูปแบบการคิดและการแสดงออกอย่างมีเหตุผลในระยะยาว สามารถสร้างความคิดอย่างมีเหตุผลได้ด้วยตนเอง มีความเข้าใจตนเอง สามารถควบคุมตนเองได้

3. กลุ่มทดลองมีจริยธรรมทางเพศวิถีในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากวิธีการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการช่วยให้กลุ่มทดลองได้ตรวจสอบถึงความเชื่อของตนเองกับกลุ่ม จนรับรู้ได้ถึงสถานะอารมณ์และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เกิดความเข้าใจและยอมรับว่าความคิดเป็นสิ่งที่สามารถควบคุม ปรับเปลี่ยนได้จากการใช้เทคนิคต่างๆ ที่หลากหลาย จึงทำให้กลุ่มทดลองมีความเชื่อใหม่ที่สมเหตุสมผลเพิ่มขึ้นและได้วิธีการใหม่ๆ ในการพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิถี ดังที่ Patterson (1980, p. 172) ได้กล่าวว่า กระบวนการปรึกษาจะเริ่มจากการชี้ให้บุคคลตระหนักถึงความคิดที่ไม่มีเหตุผลของตน

ทำการฝึกวิเคราะห์สภาพการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น จนกระทั่งสามารถสร้างความคิดใหม่อย่างมีเหตุผลด้วยตนเอง มีความเข้าใจตนเอง สามารถควบคุมตัวเองและมีปรัชญาชีวิตที่เป็นจริงได้ และ Kirby and Roller (2006) ได้กล่าวว่า หากบุคคลมีการรับรู้ข้อมูลในเรื่องเพศที่ถูกต้องแล้วจะช่วยแก้ไขความเชื่อผิดๆ ในเรื่องเพศของเยาวชน และทำให้เยาวชนมีทักษะการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องเพศในทางที่ปลอดภัยได้ นอกจากนี้ วิธีการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการยังมุ่งเน้นไปที่การฝึกคิดอย่างมีเหตุผลและการสร้างความตระหนักเรื่องจริยธรรมทางเพศวิถีให้กับกลุ่มทดลองทั้งที่อยู่ภายในกลุ่มและอยู่นอกกลุ่ม จนสมาชิกกลุ่มเกิดปรัชญาชีวิตอย่างสมเหตุสมผลและเชื่อมั่นในการนำจริยธรรมมาใช้เป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนในเรื่องเพศ จากการเรียนรู้และประสบการณ์ดังกล่าวจึงทำให้กลุ่มทดลองมีคะแนนจริยธรรมทางเพศวิถีสูงกว่ากลุ่มควบคุมและคงทนแม้จะสิ้นสุดการทดลองไปแล้ว

4. กลุ่มทดลองเพศชายและเพศหญิงมีจริยธรรมทางเพศวิถีในระยะหลังการทดลองและในระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เนื่องจากวิธีการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการสามารถรักษารูปแบบการคิดอย่างมีเหตุผลได้อย่างคงทน ซึ่งเกิดจากการที่กลุ่มทดลองทั้งเพศชายและเพศหญิงได้เรียนรู้วิธีการต่างๆ จากกลุ่ม สามารถตั้งคำถามเพื่อถกอภิปรายกับความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลของตนเอง เกิดการปรับเปลี่ยนความเชื่อใหม่ได้อย่างมีเหตุผลและสอดคล้องกับความเป็นจริง ตลอดจนได้นำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกลุ่มไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตทางเพศของตนได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์ จึงส่งผลให้เกิดภูมิคุ้มกันทางความคิดที่คงทนในเรื่องเพศ

5. กลุ่มทดลองเพศชายและเพศหญิงมีจริยธรรมทางเพศวิถีไม่แตกต่างกัน เนื่องจากวิธีการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการใช้ทฤษฎีเดียว เนื่องจากการนำทฤษฎีหลักมาใช้ร่วมกับเทคนิคต่างๆ อย่างเป็นระบบ ได้แก่ การยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข การยอมรับอย่างเต็มใจ การแสดงความจริงใจ และการร่วมรู้สึก ซึ่งช่วยลดข้อจำกัดเรื่อง สัมพันธภาพได้เพิ่มขึ้น การสอนหลักการ A-B-C และการใช้วิธีการปรึกษาแบบจิตศึกษาช่วยให้กลุ่มได้เข้าใจถึงอิทธิพลของความเชื่อที่ส่งผลต่ออารมณ์และพฤติกรรมทางเพศของตน เทคนิคการปรับการใช้ถ้อยคำ การใช้สถานการณ์จำลอง การถกอภิปราย การให้การบ้านทางความคิด การสวมบทบาททางอารมณ์ที่มีเหตุผล การจินตนาการแบบเหตุผลที่มีต่ออารมณ์ช่วยในการปรับเปลี่ยนความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลเรื่องจริยธรรมทางเพศวิถีได้ เทคนิคการคิด-รู้สึก แก้อั้วงและการแสดงบทบาทตรงกันข้ามทำให้กลุ่มตระหนักรู้ถึงจริยธรรมทางเพศวิถีของตนได้เพิ่มขึ้นและช่วยลดข้อจำกัดเรื่อง การให้ความสำคัญกับอารมณ์ที่อยู่เบื้องหลังของความเชื่อ นอกจากนี้การสนทนาแบบโสเครติสยังช่วยในการสนับสนุนให้กระบวนการถกอภิปรายประสบความสำเร็จได้เพิ่มขึ้น และลดบทบาทการนำทางของผู้ให้การศึกษาในทฤษฎีหลักลง เทคนิคการหยุดความคิดถูกนำมาช่วยในการควบคุมความคิดและอารมณ์ที่ไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ เทคนิคการปรับโครงสร้างความคิดช่วยให้กลุ่มมีมุมมองต่อจริยธรรมทางเพศวิถีอย่างรอบด้านและเกิดความเชื่อที่เหมาะสมได้เพิ่มขึ้น อีกทั้งเทคนิคคำถามบอกระดับยังช่วยให้เกิดการตรวจสอบและประเมินจริยธรรมทางเพศวิถี ส่วนเทคนิคการหาข้อยกเว้นช่วยกระตุ้นให้กลุ่มได้คิดและเห็นความสำคัญของการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการที่แตกต่างหลากหลาย โดยดึงเอาศักยภาพทางความคิดออกมาใช้เพื่อการตัดสินใจที่จะมีจริยธรรมทางเพศวิถีอย่างมีทางเลือกและสร้างสรรค์ได้เพิ่มขึ้น ซึ่งจากการบูรณาการดังกล่าว มีความครอบคลุมจริยธรรมทางเพศวิถีทั้ง 5 ด้าน ตลอดจนเทคนิคต่างๆ ยังช่วยในการลดข้อจำกัดและส่งเสริมสนับสนุนทฤษฎีหลักได้ จึงส่งผลให้การพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิถีของนักศึกษาโดยการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการมีประสิทธิภาพในการพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิถีของนักศึกษาได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

1.1 แบบวัดจริยธรรมทางเพศวิธีนี้เหมาะสำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาเท่านั้น หากผู้ที่เกี่ยวข้องหรือนักจิตวิทยาการศึกษาต้องการนำไปใช้กับกลุ่มอื่นๆ ควรมีการปรับภาษาและจำนวนข้อให้เหมาะสมกับกลุ่มและช่วงวัย

1.2 ข้อควรคำนึงในการใช้โปรแกรมการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการนี้คือ วิธีการแทรกแซงด้วยการถกอภิปราย ซึ่งผู้ใช้ควรได้ศึกษาและฝึกฝนให้ชำนาญ เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการปรับเปลี่ยนความเชื่อและวิธีปฏิบัติไม่เหมาะสำหรับกลุ่มที่ขาดความสามารถในการคิด

1.3 การนำโปรแกรมการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการนี้ไปใช้กับกลุ่มอื่นๆ ควรได้มีการศึกษาโดยละเอียด อาจมีการเพิ่มหรือลดโปรแกรมในแต่ละด้านเพื่อให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมต่อการพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิธีในแต่ละกลุ่ม

1.4 โปรแกรมการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการนี้สามารถพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิธีได้โดย รวม และ ในด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบและด้านความเมตตา ซึ่งหากนักจิตวิทยาการศึกษาต้องการนำไปใช้ ควรเพิ่มการพัฒนาในด้านความสุภาพเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิธีและควรเพิ่มการพัฒนาในด้านความเมตตาเพื่อเพิ่มความคงทนของการพัฒนา

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาและการพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิธีเฉพาะกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้น จึงอาจมีข้อจำกัดและความแตกต่างเรื่องวัฒนธรรมในแต่ละภูมิภาค จึงควรได้ศึกษาและพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิธีในภูมิภาคอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบผล ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาและการพัฒนาเรื่องจริยธรรมทางเพศวิธีได้เพิ่มขึ้น

2.2 ตัวแปรจริยธรรมทางเพศวิธีมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอีกหลายตัว เช่น เชาว์นอารมณ์ การรับรู้ เจตคติ อัตลักษณ์ทางเพศ ค่านิยม บรรทัดฐานทางสังคม รสนิยม ความรัก ความต้องการและความปรารถนาทางเพศ บทบาททางเพศและอื่นๆ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีความเชื่อมโยงกับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกอื่นๆ เช่น ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านกายภาพ ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดู สิ่งแวดล้อม สังคม ประวัติศาสตร์ ประเพณีและวัฒนธรรม ศาสนา เศรษฐกิจ และการเมือง เป็นต้น ซึ่งหากผู้ที่เกี่ยวข้องสนใจตัวแปรจริยธรรมทางเพศวิธี ควรได้นำผลของการวิจัยนี้ไปใช้ในการศึกษาและการพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิธีด้วยกระบวนการวิจัยในรูปแบบอื่น ซึ่งจะช่วยให้องค์ความรู้เรื่องจริยธรรมทางเพศวิธีมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

2.3 การศึกษาและการพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิธีในงานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาจริยธรรมทางเพศวิธีตามองค์ประกอบทางปัญญาเท่านั้น หากมีการศึกษาในองค์ประกอบทางอารมณ์และองค์ประกอบทางพฤติกรรมร่วมด้วย จะทำให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาและการพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิธีได้เพิ่มขึ้น

2.4 ค่านิยมจริยธรรมทางเพศวิธีในแต่ละด้านในงานวิจัยนี้ เป็นการกำหนดนิยามศัพท์ตามมุมมองของนักศึกษาในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้น ซึ่งอาจเหมือนหรือแตกต่างไปจากมุมมองของนักศึกษาในภูมิภาคอื่นๆ หรือกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ

2.5 การวัดจริยธรรมสามารถวัดและประเมินได้หลายลักษณะ ซึ่งหากมีการวัดจริยธรรมทางเพศวิธีด้วยวิธีการตอบโดยอิสระจะทำให้ผู้ศึกษาได้ข้อมูลที่ละเอียดเพิ่มขึ้น

2.6 การศึกษาและการพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิธีในงานวิจัยนี้ มุ่งศึกษาจริยธรรมทางเพศวิธีใน 5 ด้าน และกำหนดสัดส่วนการสร้างข้อคำถามของแบบวัดและกำหนดสัดส่วนของโปรแกรมการศึกษากลุ่มเชิง

บูรณาการ ตามการให้ความสำคัญของนักศึกษาในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้น ซึ่งการให้ความสำคัญดังกล่าวอาจเหมือนหรือแตกต่างจากภูมิภาคอื่นๆ หรือกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ

2.7 การศึกษาและการพัฒนาจริยธรรมในเรื่องต่างๆ ไปว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างจากจริยธรรมทางเพศวิถีอย่างไร จะทำให้ได้คำตอบว่าจริยธรรมในด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดกลั้น ด้านความเมตตาและด้านความสุภาพโดยทั่วไป มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันหรือส่งผลต่อกันอย่างไรกับความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความอดกลั้น ความเมตตาและความสุภาพในเรื่องเพศ

2.8 การศึกษาจริยธรรมทางเพศวิถีเป็นรายด้านจะช่วยให้เกิดการพัฒนาที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาได้เพิ่มขึ้น โดยอาจใช้วิธีการปรึกษาหารือหรือการพัฒนาในรูปแบบอื่นๆ ซึ่งมุ่งเน้นไปที่กระบวนการคิด การสร้างภูมิคุ้มกันทางความคิด การจัดการและการควบคุมอารมณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิถีในทุกๆ ด้านและในภาพรวมต่อไป

3. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

3.1 การพัฒนาจริยธรรมทางเพศวิถีเป็นสิ่งที่ผู้ปกครองและครูสามารถปลูกฝังให้เกิดขึ้นได้ โดยเริ่มต้นจากที่บ้านและที่โรงเรียน เพื่อสร้างความตระหนักในเรื่องเพศและการเห็นคุณค่าในการดำเนินความสัมพันธ์ทางเพศด้วยความถูกต้อง ดีงาม

3.2 หน่วยงานของรัฐควรมีมาตรการที่ชัดเจนในการป้องกัน ปราบปราม ตลอดจนการส่งเสริมและการนำเสนอเรื่องเพศในสังคมไทยอย่างสร้างสรรค์ เนื่องจากจริยธรรมทางเพศวิถีอยู่ในขั้นที่ 3 ใช้หลักการทำตามที่คุณเห็นชอบซึ่งเป็นจริยธรรมในขั้นที่คล้อยตามสื่อและกระแสสังคมได้โดยง่าย

References

- Anantanond, S. (2007). *The effects of rational emotive behavior therapy in group counseling for development ethical behavior of social of MathayomSuksa 2 students* (Master thesis). Chonburi: Burapha University. (in Thai)
- Beatrice O. Ahidahun. (2013). Sex counselling and its impacts on Adolescents' Moral Behavior. *American International Journal of Social Science*, 2(4), 34-39.
- Howell, D. C. (2007). *Statistical methods for psychology* (6th ed.). Belmont, CA: Thomson Brooks/Cole Publishing.
- Keith S. Dobson. (2010). *Cognitive-behavioral therapies* (3rd ed.). New York: The Guilford Press.
- Kirby, D., Laris, B. A., & Rollieri, L. (2006). *The impact of sex and HIV education programs in school and communities on sexual behavior among young adults*. USA: Family Health International.
- Kohlberg, L. (1976). *Moral stages and moralization: The cognitive development approach, in moral development and behavior*. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Krungkraipetch, K. (2011). *The sexual outlets and sexual transmitted disease prevention behaviors among 3rd year undergraduate students of groups of health science program faculty, one of universities, eastern part, Thailand*. Chonburi: Burapha University. (in Thai)

- Laphimon, M. (2008). *Language, sex in Thailand: The Rights and sexual wellbeing*. Bangkok: Charoendee Munkhong Printing. (in Thai)
- Patterson, C. H. (1980). *Theories of counseling and psychotherapy* (3rd ed.). New York: Harper and Row.
- Pengchai, J. (2010). *Knowledge about the counseling group*. Maha Sarakham: Faculty of Education Mahasarakham University. (in Thai)
- Panyayong, B. (2010). *Review of knowledge on teen pregnancy*. Nonthaburi: Ministry of Public Health. (in Thai)
- Sawangbumrung, M., Jaiwongya R., & Sivabhaedya S. (2007). *Perception of juveniles' sex ethics resulting from the cultural violence*. Chiang Mai: Maejo University. (in Thai)
- Saisamorn, R. (2004). *The effects of rational emotive behavior therapy in group counseling for development on beliefs about premarital sex of lower secondary school students, Chonburi Sports School* (Master thesis). Chonburi: Burapha University. (in Thai)
- Sangpark, A. (2007). *The effects of group counseling based on the rational emotive behavior theory on the sexual behaviors of adolescents* (Master thesis). Khon Kaen: Khon Kaen University. (in Thai)
- Thavichasri, W. (2003). *A study of attitude and attitude change toward the opposite sex relations of MathayomSuksa II students of Sriyapai School in Changwat Chumporn*. (Master thesis). Bangkok: Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Tongsamsi, I. (2010). *The values of purity self-preserving, having boy/girl friends (Gig), and living together before getting married of students in the government institutes of higher education in Songkhla*. Songkhla: Songkhla Rajabhat University. (in Thai)
- Yamane, Taro. (1967). *Statistics: An introductory analysis* (2nd ed.). New York: Harper and Row.